

XXI.

Betænkning

over

Forslag til Lov om Tillæg til Lovene om Statsffovenes Bestyrelse af 25de Februar 1851 og 8de December 1859.

(Afgiven af Folkethingets Udvalg den 26de Januar 1889.)

Naar det i Bemærkningerne til Lovforslaget er udtalt, at det i Principet ikke længere er tidssvarende, at Skovriderne for en Del lønnes med Auktionsprocenter, maa Udvalget dertil bemærke, at det ikke anser det for rigtigt eller stemmende med Tidens Krav, at Statens Embedsmænd i Almindelighed, som i ældre Tid sædvanligt, for en Del lønnes med visse Procenter af de offentlige Indtægter. Udvalget har ogsaa den Opfattelse, at det i Almindelighed heller ikke længere er tidssvarende eller rigtigt, at Statens Embedsmænd helt eller for en Del lønnes med Udbyttet af Embedsjord, da de fleste Embedsmænd af Ukjendskab til Jordens Drift og Mangel paa Tid, naar de ikke vil forsømme deres Embedsgjerning, i de fleste Tilfælde for i Diebliffet at kunne faae det mest Mulige ud af Jorden paa en eller anden Maade maa overlade Driften til Andre. Dette medfører i al Fald i Vængden, at der ikke saa nær udvindes det Udbytte af Jorden, som naar den er i frie Hænder, og derfor bør der overalt, hvor det lader sig gjøre, stræbes hen til, at disse Jorder afhændes til frit Eie, og at Statens Embedsmænd lønnes med fast Løn. Men hvor meget denne Ordning end tilstræbes, kan det ikke negtes, at der kan forekomme Tilfælde, hvor det er rigtigt at gjøre Undtagelser.

Saaledes er der i det foreliggende Tilfælde heller ikke foreslaaet at fratage Embedet den tillagte Jord, hvilket heller ikke vilde være rigtigt. Men naar det i Bemærkningerne som en væsentlig Grund for Lovforslaget fremhæves, at en anden Lønningskilde, nemlig Udbyttet af Embedsjorden, i de sidste Aar er bleven meget betydelig forringet paa Grund af Landprodukternes Prisfald m. v., kan Udvalgets Flertal (Bertelsen [Hjørring N. 5. B.], Blem, Bluhme, Hansen [Kjøbenhavn N. 3. B.], B. Holm, S. Jørgensen, Nielsen-Grøn, Nyholm, C. Ravn, Schelde og Tauber) ikke finde nogen rimelig Grund deri. Embedsmænd, som helt eller for en Del lønnes med Udbyttet af Embedsjord, maa være undergivet samme Vilkaar som andre Statsborgere, der leve af Jordens Udbytte, ligesaa vel naar Landprodukterne falde, som naar de stige i Pris. I nærværende Tilfælde kan det end ydermere med Rette gjøres gjældende, at disse Embedsmænd ifølge deres Uddannelse i al Fald maa have ligesaa god Kjendskab til Jordens Dyrkning, som Landmænd i Almindelighed.

Udvalget har i Principet ikke Noget imod at forlade Procentstyret; men da det ikke har været muligt at opnaa Enighed om den Sum, der skulde træde i Stedet for Procenterne, og da der ikke er nogen Grund